

พระราชกฤษฎีกา

เบี่ยงประชุมของกรรมการกฤษฎีกา (ฉบับที่ ๓)

พ.ศ. ๒๕๓๓

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๘ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๓๓

เป็นปีที่ ๔๕ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราช
โองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยเบ
ี่ยงประชุมของกรรมการกฤษฎีกา

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๕๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราช
อาณาจักรไทย มาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติคณะกรรมการกฤษฎีกา
พ.ศ. ๒๕๒๒ และมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติการกำหนดหลักเกณฑ์

เล่ม ๑๐๑ ตอนที่ ๑๒๖ ราชกิจจานุเบกษา ๒๓ กรกฎาคม ๒๕๓๓

เกี่ยวกับการจ่ายเงินบางประเภทตามงบประมาณรายจ่าย พ.ศ. ๒๕๑๘
จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชกฤษฎีกาขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชกฤษฎีกานี้เรียกว่า “พระราชกฤษฎีกา
เบี่ยงประมุขของกรรมการกฤษฎีกา (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๓๓”

มาตรา ๒ พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวัน
ประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔ แห่งพระราชกฤษฎีกา
เบี่ยงประมุขของกรรมการกฤษฎีกา พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดย
พระราชกฤษฎีกาเบี่ยงประมุขของกรรมการกฤษฎีกา (ฉบับที่ ๒) พ.ศ.
๒๕๒๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๔ กรรมการกฤษฎีกาให้ได้รับค่าตอบแทนเป็นเบี่ยงประมุข
รายครั้งเฉพาะครั้งที่มาประชุม ดังต่อไปนี้

- (๑) กรรมการร่างกฎหมาย ครั้งละ ๕๐๐ บาท
- (๒) กรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์ ครั้งละ ๕๐๐ บาท”

มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑ แห่งพระราชกฤษฎีกา
เบี่ยงประมุขของกรรมการกฤษฎีกา พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดย
พระราชกฤษฎีกาเบี่ยงประมุขของกรรมการกฤษฎีกา (ฉบับที่ ๒) พ.ศ.
๒๕๒๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑ เลขานุการและผู้ช่วยเลขานุการประจำคณะกรรมการ
วินิจฉัยร้องทุกข์แต่ละองค์คณะ และเลขานุการและผู้ช่วยเลขานุการของ

เล่ม ๑๑๗ ตอนที่ ๑๒๖ ราชกิจจานุเบกษา ๒๓ กรกฎาคม ๒๕๓๓

ที่ประชุมใหญ่ กรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์ ให้ได้รับเบี้ยประชุมเป็นราย
ครึ่งเฉพาะครั้งที่มาประชุมโดยมีอัตราเท่ากับกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์”

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พลเอกชาติชาย ชุณหะวัณ

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกฤษฎีกาฉบับนี้ คือ โดยที่
เบี้ยประชุมกรรมการกฤษฎีกาตามที่กำหนดไว้ในพระราชกฤษฎีกาเบี้ยประชุมของ
กรรมการกฤษฎีกา พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกฤษฎีกาเบี้ย
ประชุมของกรรมการกฤษฎีกา (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๒๓ ได้ใช้มาเป็นเวลา
นานแล้วสมควรปรับปรุงอัตราเบี้ยประชุมดังกล่าวเสียใหม่ให้เหมาะสมกับสภาวะ
เศรษฐกิจในปัจจุบัน จึงจำเป็นต้องตราพระราชกฤษฎีกานี้